

NOORDUNG::
1995–2025–2045

TRETJA ITERACIJA

THIRD ITERATION

SMO V VZNOŽJU NAGIBA

Postgravitacijska umetnost in petdesetletna predstava Noordung:: 1995–2045 sta neločljivo povezana umetniška koncepta in procesa. Petdesetletna predstava Noordung:: 1995–2045 je gledališka materializacija postgravitacijske umetnosti!

SMO V VZNOŽJU NAGIBA

Milena Grm (1942–2011) in Iva Zupančič (1931–2017)

Postgravitacijski umetniki Dunja Zupančič, Dragan Živadinov, Miha Turšič, Gregor Mesec in Aljoša Živadinov Zupančič raziskujemo možnosti umetnosti v breztežnostnem prostoru, kjer telo igralca izgubi svojo težnostno dinamiko in se prilagodi povsem novim zakonitostim kinetike. Postgravitacijska umetnost ni zgolj prehod gravitacijske umetnosti, ki sledi zakonom gravitacije, v območje breztežnosti, temveč radikalna ontološka dislokacija. Igralčev umbot, tehno abstrakt, razkriva nov način kozmističnega procesiranja. Svet doživljanja ni več temelj resničnosti! Algoritmi nadomeščajo človeški vmesnik s pomočjo programov BIO-grafika, BIO-logika in BIO-mehatronika.

Umboti – tehno abstrakti igralcev (po abecednem redu / Černe Damjana, Godnič Ivo, Maček Uroš, Mlačnik Marko, Oblak Maruša, Partljič Mojca, Prebil Robert, Rebolj Mateja, Šalehar Romana, Štern Marinka, Veselko Borut, Žnidaršič Jonas) izvajajo kozmistični gledališki protokol. Predstava vsakih deset let z preminulih igralcev s tehno abstrakti preide v novo obdobje. S prehajanjem strojnih sistemov in umetne inteligence (umbot) v območje abstrakcije se gledališče spreminja v avtopoetični sistem!

PRVI VZPON PO NAGIBU

Z gledališkim mitom Noordung:: 1995–2045 razvijamo mitologijo, povezano s Hermanom Potočnikom Noordungom, pionirjem vesoljske znanosti. Mit Noordung vključuje enciklopedično referenco zgodovinske osebnosti, tehno vizijo, ritualen pristop k umetnosti in postgravitacijski metodi s tendenco preseganja antropocentričnih omejitev z namenom, da se iz njega oblikuje emancipiran umetniški sistem. Mit Noordung ni zgolj poklon pionirju astronautike, temveč je ključna njegova ikonografska, filozofska in gledališko zgodovinska struktura, ki povezuje umetniški projekt z razvojem ideje o človeški prisotnosti v pogojih vesolja, abstraktne umetnosti in avantgardnega gledališča iz prve četrtine XX. stoletja. Biomehanika Vsevoloda Emiljeviča Meyerholda ni bila zgolj tehnika gledališke igre, temveč telo revolucije, instrument ideologije, biomehanični stroj za prenos ideoloških gest. Podobno kot supremacija Kazimirja Severinoviča Malevičva. Umetnost biomehanike, supremacije, biomehatronike in postgravitacijske umetnosti nastopa kot osvoboditev od biološkega.

WE ARE AT THE FOOT OF THE INCLINE

Postgravity art and the fifty-year performance Noordung::1995–2045 are inseparably connected artistic concepts and processes. The fifty-year performance Noordung::1995–2045 is the theatrical materialization of postgravity art!

WE ARE AT THE FOOT OF THE INCLINE

Milena Grm (1942–2011) and Iva Zupančič (1931–2017)

Postgravity artists Dunja Zupančič, Dragan Živadinov, Miha Turšič, Gregor Mesec, and Aljoša Živadinov Zupančič explore the possibilities of art in weightless environments, where the actor's body loses its gravitational dynamics and adapts to entirely new laws of kinetics. Postgravity art is not merely the transition of art from gravity-bound conditions to zero gravity; it is a radical ontological dislocation. The actor's umbot, a techno-abstract entity, reveals a new form of cosmist processing. The world of experience is no longer the foundation of reality! Through the programs BIO-graphics, BIO-logic, and BIO-mechatronics, algorithms replace the human interface.

Umbots—the techno-abstract entities of actors (listed alphabetically: Černe Damjana, Godnič Ivo, Maček Uroš, Mlačnik Marko, Oblak Maruša, Partljič Mojca, Prebil Robert, Rebolj Mateja, Šalehar Romana, Šelih Mario, Štern Marinka, Veselko Borut, Žnidaršič Jonas)—perform a cosmist theatrical protocol. Every ten years, the performance enters a new phase, incorporating the umbots of deceased actors. As machine systems and artificial intelligence transition into the realm of abstraction, theatre evolves into an autopoietic system.

THE FIRST ASCENT OF THE INCLINE

With the theatrical myth Noordung::1995–2045, we are developing a mythology connected to Herman Potočnik Noordung, the pioneer of space science. The Noordung myth encompasses an encyclopedic reference to a historical figure, a techno-vision, a ritual approach to art, and a postgravity methodology—with the aim of transcending anthropocentric limitations and forming an emancipated artistic system. The myth of Noordung is not merely a tribute to a pioneer of astronautics, but a structure composed of iconographic, philosophical, and theatrical-historical elements that links the artistic project to the evolution of the idea of human presence in space conditions. The biomechanics of Vsevolod Emilievich Meyerhold was not just a performance technique—it was the body of revolution, an ideological instrument, a biomechanical machine for transmitting ideological gestures. In a similar way, so was the suprematism of Kazimir Severinovich Malevich. The arts of biomechanics, suprematism, biomechatronics, and postgravity performance emerge as a liberation from the biological.

DRUGI VZPON PO NAGIBU

Vsaki deset let se v skladu s programom umetniškega rituala odvija gledališko produkcionistično, procesualno in konceptualizirano stopnjevanje:

1995::

Uprizoritev izvajajo transformativni igralci.

1995–2005::

Uvajanje biomehatroničnih sistemov. Igralčeva in igralkina transformativnost se iz ponovitve v ponovitev vse bolj spreminja v performativnost. V zaključni fazi postanejo igralci informatizirana tehno telesa.

2015–2025::

Prisotnost igralcev postaja vedno bolj informatizirana, ekranizirana in znakovna.

2025–2035::

Prisotnost igralcev postaja vedno bolj informatizirana, ekranizirana in znakovna.

2035 - 2045::

Predstava prehaja v avtonomen, emancipiran strojno voden sistem.

2045::

Predstava se izvaja brez neposredne človeške prisotnosti. Postane algoritemski ritual. Tehnologija se osvobodi človekovega vpliva in postane samostojna ontološka kategorija. Predstava ni več odvisna od percepcije gledalcev, temveč se avtonomno razvija prek ponovitev – iteracij. Koncept kozmifikacije umetnosti postane del kozmične dinamike in ne zgolj planetarne tehnosfere. Človeško reducirano na informacije, na genetski podatkovni tok (data – dada) deluje kot avtoimunska reakcija avantgarde.

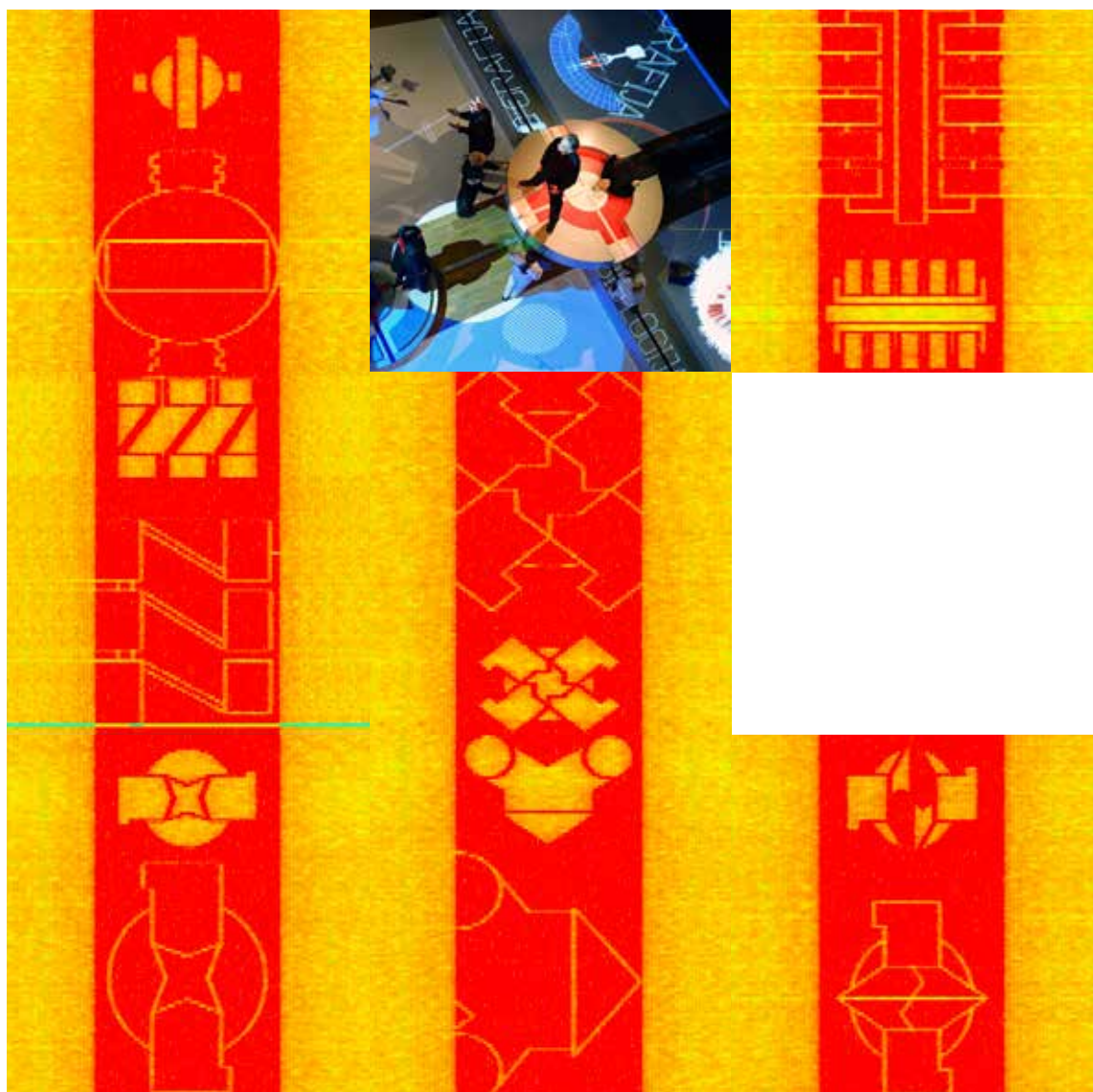
ŠE VEDNO SMO SREDI NAGIBA

Umboti niso orodje, temveč ontološki tehno abstrakti, ki informatizirajo in substituirajo človeško. Telesna disciplina igralca se pretvori v algoritem samoregulacije, v etiko popolnosti brez kakršnekoli napake. Ni napake in sproži se komično!

SMO SKORAJ NA VRHU NAGIBA

Umetnost, kot vedno, preživi človeka!

THE SECOND ASCENT ALONG THE INCLINE

Every ten years, in accordance with the program of the artistic ritual, a theatrical progression unfolds—productional, processual, and conceptualized:

1995::

The premiere is performed by transformative actors.

1995–2005::

Introduction of biomechatronic systems. With each repetition, the actor's and actress's transformative capacity gradually evolves into performativity. In the final phase, the actors become informatized techno-bodies.

2015–2025::

The presence of actors becomes increasingly informatized, screen-based, and semiotic.

2025–2035::

The presence of actors becomes increasingly informatized, screen-based, and semiotic.

2035–2045::

The performance transitions into an autonomous, emancipated, machine-operated system.

2045::

The performance is executed without direct human presence. It becomes an algorithmic ritual. Technology is liberated from human influence and emerges as an independent ontological category. The performance is no longer reliant on the perception of the audience but evolves autonomously through repetition—through iterations. The concept of the cosmification of art becomes part of cosmic dynamics itself, no longer bound to the planetary technosphere. The human being, reduced to information, to a genetic data stream (data–dada), functions as an autoimmune reaction of the avant-garde.

WE ARE STILL IN THE MIDST OF THE INCLINE

Umbots are not tools, but ontological techno-abstracts that informatize and substitute the human. The actor's physical discipline is transformed into an algorithm of self-regulation—into an ethic of perfection without the possibility of error.
There is no error—thus, the comic is triggered!

WE ARE NEARING THE PEAK OF THE INCLINE

As always, art outlives the human.

Zavod DELAK
NOORDUG::1995-2025-245 / TRETJA ITERACIJA

20. april 2025, KSEVT / NOORDUNG CENTER, Vitanje ob 22.00

Po dramskem besedilu Vladimirja Stojasavljevića: Ljubezen in država (Tri elizabetinske tragedije)

Will Shakespeare, pesnik::**MARKO MLAČNIK** | Elizabeta I. Angleška::**MARUŠA OBLAK** | Elizabeta I. Angleška::**DAMJANA ČERNE** | Dick Burbadge, igralec in lastnik gledališča::**IVO GODNIČ** | Jack Ion Rice, deček, ki igra ženske::**ROMANA ŠALEHAR** | Alex Cook, strahopetec::**UROŠ MAČEK** | William Bell, morinar, ki se je iznevil morju in postal igralec::**BORUT VESELKO** | Mama Rice, šivilja v gledališču in Iackova mati::**UMBOT::IZ** | Eleanor Bull, gostilničarka razneženega srca::**MARINKA ŠTERN** | Mary Flaming, žena vrhovnega sodnika::**MOJCA PARTLJIČ** | Harry Wriothesley, tretji grof Sauthamptonski, konjski tat Hal::**JONAS ŽNIDARŠIČ** | Titaniya I.::**MATEJA REBOLJ** | Titaniya II.::**UMBOT::MG** | Titaniya III.::**BLAŽ ŠEF**

Prevajalec::**MILAN JESIH** | Režiser::**DRAGAN ŽIVADINOV** | Korežiser::**ALJOŠA ŽIVADINOV ZUPANČIČ** | Scenografka, Umboti, Kostumografka::**DUNJA ZUPANČIČ** | Digitalne konstrukcije::**MIHA TURŠIČ** | Oblikovanje videa::**GREGOR MESEC** | Glasba in zvočno oblikovanje::**ALJOŠA ŽIVADINOV ZUPANČIČ** | Oblikovanje svetlobe::**JANEZ KOCJAN** | Asistenka režije::**ANDREJA KARGAČIN** | Asistent režije::**JURE ŽAVBI**

Zavod DELAK
NOORDUG::1995-2025-245 / THIRD ITERATION

20. April 2025, KSEVT / NOORDUNG CENTER Vitanje at 10.00 PM

Vladimir Stojasavljević: Love and Sovereignty (Three Elizabethan tragedies)

Will Shakespeare, poet::**MARKO MLAČNIK** | Elizabeth I. Queen of England::**MARUŠA OBLAK** | Elizabeth I. Queen of England::**DAMJANA ČERNE** | Dick Burbadge, actor and owner of the theater::**IVO GODNIČ** | Jack Ion Rice, boy who plays womens 's parts::**ROMANA ŠALEHAR** | Alex Cook, coward::**UROŠ MAČEK** | William Bell, seaman, who betrayed the sea and became actor::**BORUT VESELKO** | Mama Rice, clairvoyant dressmaker and Iack's mother::**UMBOT::IZ** | Eleanor Bull, soft hearted ale-house keeper::**MARINKA ŠTERN** | Mary Flaming, supreme magistrate's wife::**MOJCA PARTLJIČ** | Harry Wriothesley, Earl od Sauthampton, Hal, horse thief::**JONAS ŽNIDARŠIČ** | Titania I.::**MATEJA REBOLJ** | Titania II.::**UMBOT::MG** | Titania III.::**BLAŽ ŠEF**

Translator::**MILAN JESIH** | Director::**DRAGAN ŽIVADINOV** | Co-director::**ALJOŠA ŽIVADINOV ZUPANČIČ** | Set designer, Umbots, Costume designer::**DUNJA ZUPANČIČ** | Digital constructions by::**MIHA TURŠIČ** | Video designer::**GREGOR MESEC** | Composer in sound designer::**ALJOŠA ŽIVADINOV ZUPANČIČ** | Light designer::**JANEZ KOCJAN** | Asisstant director::**ANDREJA KARGAČIN** | Asisstant director::**JURE ŽAVBI**

Produkcija::**DELAK** | Koprodukcija::**NOORDUNG CENTER** | Podpora::**MINISTRSTVO ZA KULTURO SLOVENIJA, MOL KULTURA** | Zahavale::**SMG LJUBLJANA, AGRFT LJUBLJANA, ZAVOD PROJEKT ATOL, DRUŠTVO LJUDMILA, OBČINA VITANJE** (župan Andraž Pogorelc), **INŠTITUT RONIN** (operaterji dronov), **B-PROJEKT** (led ekrani in projektorji), **MILAN KRIČAJ - MIZARSKA DELA** (obnova scenskih elementov)